

ГРАФИЧКА РАДИОНИЦА СИЋЕВО

12.мај-3.јун, *ИЗЛОЖБЕНИ ПАВИЉОН У ТВРЂАВИ*

Када је 2005.године обележеван читав век од првог окупљања уметника у Сићеву, у Галерији савремене ликовне уметности је зачета идеја да се поред сликарске колоније формира графичка радионица Сићево.

Имајући у виду да је поимање графике данас, применом нових технологија много флексибилније, јасно је због чега се све већи број уметника опредељује управо за овај медиј. Адаптацијом посебног простора као и набавком графичке пресе убрзо су створени услови за рад.

И заиста, током протеклих година, испоставило се да је поменута идеја плодносна како за сам фондус галерије - тако и за презентацију савремене графичке продукције.

Већ трећу годину заредом, Галерија савремене ликовне уметности приређује изложбу два годишња сазива графичке радионице /пролећног и јесењег/ на којој се представља осам уметника из земље и иностранства.

Прошлогодишњи учесници били су: **Биљана Вуковић** /Београд/, **Ивана Станковић** /Ниш/, **Ејприл Вулмер** /Њујорк/, **Ула Мадсен** /Архус/, **Милена Максимовић Ковачевић** /Београд/, **Јованка Улић** /Нови Сад/, **Такис Калојанис** /Солун/, **Бранко Николов** /Ниш/.

Иако сваки од њих поседује властита опредељења и особене поетике, сви су јединствени у намери да промовишу графику као ликовну дисциплину која пружа небројено много могућности изражавања.

Ивана Станковић, Ејприл Вулмер и Биљана Вуковић инспирацију проналазе директно у природи тако што свака на свој начин проналази одабране делове пејзажа издавајајући занимљиве детаље од којих развија властиту поетску иконографију коју транспонује на графички лист. Друга група уметника остаје верна сложеним унутрашњим поетикама настављајући започете циклусе онако како им налаже властити креативни потенцијал.

Било да је реч о скривеним, геометризованим асоцијацијама које се вежу за Истраживања културног наслеђа /Ула Мадсен/ или наглашеним, динамичним линијама које наговештавају читаву емотивну драму /Такис Калојанис/, спиритуалним поетикама /Бранко Николов/, истраживањем тајновитих граница реалног и нереалног /Јованка Улић и Милена Максимовић/ настављају сопствена трагања проналазећи увек нова значења. Заузимајући посебно место у савременој уметничкој пракси, сваки од њих поседује висок ниво креативне осетљивости испољен кроз разноврсне графичке медије.

Изложбом графичке радионице «Сићево» која прераста постепено у значајну традиционалну манифестацију промовишу се нове идеје и појаве на актуелној графичкој сцени дајући на увид нишкој културној јавности најновија кретања у визуелним уметностима чији је интегрални део свакако представља и медиј графике.

Радмила Костић